

'Kunst is voeding'

wo 7 sep, 16:28 **Maashorst** 547 keer gelezen

MAASHORST - Aan de vooravond van de Slinger Atelier- en kunstroute die op zaterdag 17 en zondag 18 september door de gehele gemeente Maashorst voert, interviewde Ine van Grinsven (1955) collega-kunstenares Stefanie van den Elzen (1968) uit Zeeland. "Het belang van de ontmoeting van kunstenaars onderling is dat je elkaar kunt bevragen en inspireren", stelt Ine. "Kunst geeft een ander venster naar de wereld, de ratio voorbij, waardoor het de essentie van de samenleving blootlegt."

Door Ine van Grinsven

Stefanie van den Elzen groeit op in een creatief sociaal gezin waar veel aanloop was, mensen van allerlei pluimage kregen er de ruimte om te zijn wie ze zijn. Fotografie, muziek, piano, een geweldige voedingsbodem voor Stefanie. Op zesjarige leeftijd krijgt ze haar eerste fotocameraatje van haar vader en struint ze met hem door de natuur. Zo leer je kijken. Met vervolgens de verwondering in de donkere kamer als het beeld zich langzaam toont in de

ontwikkelaar. Magisch vond ze dit.

In de zestiger jaren bloeit het dorp Zeeland op tot een dorp waarin een creatief en sportief milieu bijdraagt aan een veelzijdige ontwikkeling voor kinderen. Het gezin Van den Elzen draagt daartoe bij als vrijwilliger bij onder andere creatief centrum 'Het Werkhuis' en fotoclub 'Objectief'.

Ontwikkeling

Het delen van al dat moois wordt een doel in Stefanies leven. Ze gaat dan ook werken bij Kinderhuis Reek en de daaraan verbonden school, momenteel als coördinator op SO De Vlinder. De schoonheid, puurheid en kwetsbaarheid van deze bijzondere doelgroep en de worsteling om je staande te houden in deze wereld raakt haar tot in de ziel.

Ze is 44 jaar wanneer ze de behoefte voelt om aan de slag te gaan met een nieuwe invalshoek om dingen om te zetten in een eigen beeld/woord/taal. Ze gaat naar de kunstacademie Artez in Arnhem (2016) en studeert af met een scriptie over: "De ísheid" een eigen bewoording. Ze gaat daarbij op zoek naar het plakken van etiketten op mensen, 'de afwijking' en haar vraag wat dan 'normaal' is. En wie bepaalt dat dan? Ze buigt 'de afwijking' om naar 'een toewijking' omdat dat meer recht doet aan de mens. Haar beeldend werk sluit daarbij aan. Ze pelt de mens af tot wie ze in wezen zijn, de diepste binnenkant, de aardse ziel, het pure, echte en eigene. Tijdens haar stage werkt ze aan een kunstproject met VMBO-leerlingen in Museum Jan Cunen in Oss. Zowel leerkrachten als leerlingen lopen mee met kunstenaars als Gijs Assman en krijgen de ruimte om op hun manier zich te laten raken door beelden. Kunst is meer dan 'vermaak' of 'mooi boven de bank'. Kunst laat je verwonderen, verwarren, je kunt erin verdwijnen, het kan verheffen of laten walgen, het komt binnen via het oog en oor, raakt iets van binnen en zet je in ieder geval aan tot denken.

Inspiratie

De beelden van Stefanie waren in eerste instantie mensgerelateerd, maar dit verschuift steeds meer naar sporen die op haar pad verschijnen. Ze noemt het werken op deze manier 'fenomenologisch'. Ze gaat als een instrument aan de slag met wat zich aandient op dát moment, het beeld laat zich ontstaan, wat gezien wil worden verschijnt. Ze maakt niet het beeld, ze vindt het en ze duidt het met haar eigen beeldtaal. De zintuigen zorgen voor een trilling die de ziel raakt onder de oppervlakte in verschillende lagen, het omvat een ongeschreven verhaal. Stefanie is absoluut maatschappelijk geëngageerd

Er is een veelheid aan kunstenaars en kunstdisciplines die haar prikkelen. Enkele namen zijn: Ma Hui, Zhuang Xueben, Wende Snijders, Eric Gyamfi, Joseph Beuys, Marc Rothko, Bert Haanstra, Les Ballets C de la B.

Een belangrijke inspiratieplek is in en om de pipowagen bij hun huis aan de rand van Zeeland; bomen, konijntjes, een eekhoorn, wat foto's, boeken, gevonden dingetjes, maar vooral rust. Ze neemt ruimte om te spelen, te zwerven en vooral te kijken.

Kunststroming

Art trouvé of Found Object is een kunststroming die bij haar past. Dingen die een ander ziet als afgedankte rommel geven Stefanie de kans om te rijpen. Het raakt haar, zet iets in gang en er ontstaat een krachtig beeld. Het begrijpen is niet altijd nodig, laat het op je inwerken als toeschouwer. De kunstenaar werkt samen met de kleuren en sporen van het land, de zee en het weer. Ze prepareert haar doekjes of papier met inkt of verf en geeft ze over aan de natuur. Ze stuurt het oog van de kijker door een ingreep die ze maakt op het zo ontstane voorwerp. Ook een vodge, blikje of wat dan ook krijgt een toevoeging en wordt in een prachtige lijst respectvol tentoongesteld. Het spreekt niet alleen de waarde uit naar het materiaal en het beeld, maar ook naar je zelf als kunstenaar.